

בש"פ 6887/15 - מדינת ישראל נגד סאיב לואבנה

בבית המשפט העליון
בש"פ 6887/15

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: סאיב לואבנה

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 - ת"פ 55603-06-14 בבית המשפט
המחוזי בנצרת

תאריך הישיבה: ח' בחשון התשע"ו (21.10.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב
בשם המשיב: עו"ד חאלד אבו אחמד

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כנגד המשיב וארבעה אחרים הוגש ביום 29.06.2014 כתב אישום המתאר חמש פרשיות בהן הנאשמים סחרו
בנשק עם סוכן משטרה. כתב האישום מתאר את מעורבותו של המשיב בפרשיה אחת בלבד, ומייחס לו עבירות בנשק
(החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיפים 144 (א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ועבירות בנשק
(סחר) לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 9.5.2015, נפגש סוכן משטרה סמוי עם הנאשם 3, שהציע לו לקנות

שלושה כלי נשק; אקדח מסוג CZ תמורת 23,500 ₪; נשק מסוג קרל גוסטב תמורת 7,000 ₪; ואקדח מסוג FN. ביום 11.5.2014, נפגשו השניים בביתו של הנאשם 3 בנצרת, לטובת עסקת הנשק. במקום המתין גם המשיב, אחיו של הנאשם 3, שניצב בסמוך למקום כדי להתריע במקרה של הגעת המשטרה. הנאשם 3 נכנס לבניין ויצא עם גרב, שבתוכו אקדח מסוג CZ ומחסנית מתאימה, ובתמורה מסר לו הסוכן 23,400 ₪. לאחר מכן, ולבקשת הסוכן, הנאשם 3 חזר לתוך הבית ויצא עם גרב נוסף שהכיל 10 כדורים מתאימים לאקדח. לאורך כל העסקה, עמד המשיב בסמוך למקום ושמר, בהיותו מודע לעסקת הנשק המתקיימת במקום.

2. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב ואת יתר הנאשמים עד לתום ההליכים. נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של כלל המשיבים, וכי העבירות המיוחסות להם מקימות עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1)(ב), 21(א)(1)(ג)(2), ו-21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. בדיון שהתקיים ביום 10.7.2014, טען ב"כ המשיב, כי בניגוד לשאר הנאשמים, הראיות נגד המשיב חלשות וכי העבירות המיוחסות לו אינן מקימות עילת מעצר. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, וזה מצא כי קיים בעניינו סיכון גבוה לפריצת גבולות, וכי חלופת המעצר שהוצעה אינה מתאימה. בהחלטה מיום 6.8.2014, מצא בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, אך עוצמתן מאפשרת בחינת חלופת מעצר. עוד ציין בית המשפט את עברו הפלילי של המשיב, שהחל במעורבות פלילית בהיותו נער, בשנת 2010 ריצה עונש מאסר בעבודות שירות ובשנת 2011 הוטל עליו עונש מאסר בפועל של 16 חודשים. מאחר ששירות המבחן מצא כי לא קיימת למשיב חלופת מעצר מתאימה, הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך 90 יום, הגישה המבקשת בקשה להאריך את מעצרו ב-90 ימים נוספים, ובהסכמת המשיב, האריך השופט נ' סולברג את מעצרו של המשיב בהחלטתו מיום 16.7.2015 (בש"פ 4889/15).

3. ההליכים בתיק העיקרי: ביום 15.7.2014 הוקרא כתב האישום, ובית המשפט דחה המשך הדיון למתן מענה מפורט. המשיב והנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום בישיבה ביום 22.9.2014, ובהמשך, נדחו מספר מועדים לבקשת הצדדים, בשל הליכי גישור. בדיון שהתקיים ביום 4.2.2015, הודיעו כל הנאשמים, כולל המשיב, כי הגיעו להסדר לפיו יחזרו בהם מכפירתם והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

בפתח הדיון ביום 9.6.2015, בו הצדדים טענו לעונש, המבקשת החלה לטעון לעונשו של המשיב בגין עבירת סחר בנשק. אז, התרעם ב"כ המשיב, וטען כי על פי ההסכם בין הצדדים, המשיב הודה אך בסיוע לסחר בנשק. בהחלטתו מיום 25.6.2015, אישר בית המשפט למשיב לחזור בו מהודאתו, והורה כי הדיון בעניינו יידון בפני מותב אחר. התיק בעניינו של המשיב קבוע כיום לישיבת הוכחות אחת ב- 11.11.2015. להשלמת התמונה, יוער כי השמעת גזר דינם של הנאשמים האחרים בכתב האישום, שלא חזרו בהם מהודאתם, קבוע ליום 1.12.2015.

4. עם תום ההארכה הראשונה, עתרה המבקשת בבקשה דכאן, להארכת מעצרו של המשיב.

בדיון שהתקיים בפני ביום 21.10.2015, הוסכם בין הצדדים כי אשה מתן החלטתי, על מנת לאפשר לצדדים למצות המו"מ ביניהם לגבי התיק העיקרי. הצדדים הודיעו כי לא הגיעו להסכמה, ומשכך, אני נדרש לבקשה.

5. המשיב עצור מזה 16 חודשים, ומשפטו טרם החל, אך לאור השתלשלות הדברים כמתואר לעיל, אין לזקוף את העיכוב לחובת המאשימה, וככל שהייתה אי הבנה לגבי מהותו של הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הרי שאין למשיב אלא להלין על עצמו. גם עברו הפלילי של המשיב, על אף גילו הצעיר, נזקף לחובתו.

עם זאת, בהינתן העובדה כי למערער מיוחסת עבירה אחת בלבד, שחלקו בה קטן לכאורה מזה של אחיו, גם אם לכאורה ניתן לראותו כמבצע בצוותא; בהינתן התקופה של 16 חודשים בהם המשיב נמצא כבר במעצר; ובהתחשב בכך שבמסגרת הארכה הנוכחית בית משפט קמא קבע רק ישיבת הוכחות אחת – בהתחשב בכל אלה, רשאי המשיב להציע חלופת מעצר אחרת לבחינת שירות המבחן. לכשתוצע חלופה הולמת, יוכן תסקיר נוסף בעניינו של המשיב, ובית משפט קמא יבחן שוב את הדברים ויפעל כחוכמתו.

בית משפט קמא יעשה כמיטב יכולתו להוסיף מועדי הוכחות קרובים נוספים, ככל שהצדדים לא ישיכילו להגיע להסדר ביניהם עד לישיבת ההוכחות הקרובה.

6. אשר על כן, בשלב זה, ובכפוף לאמור בסעיף 5 לעיל, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים מיום 26.10.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 55603-06-14 בבית המשפט המחוזי נצרת, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשע"ו (4.11.2015).

ש ו פ ט